

gnezdo blizu Sobote na Štajerskem zasledili. Tudi na Koroško v št. Paul so izletavali ovi ptiči zobat. — Sejem na den sv. Roprtja v Bleibergu bil je prav dobro obiskovan. Veliko in lepe živine bilo je videti pa tudi kupcev dovolj. Zelo drugačičen bil pa je sejem v Hüttenbergu; tukaj so od daleč prišedši trgovci svoje blago po krémah ponujali, da bi toliko spečali, kolikor jim je za živež trebalo. — Nesrečna Vrba zgubila je vsled strašnega požara 32 poslopij; škoda je vcenjena na 110,000 gold. Sedaj pobirajo za pogorelce po celej deželi. — Društvo koroških veteranov šteje 674 udov. — Za velike zasluge pri sadjerejstvu dobili so trije učitelji tako imenovane nadvojvoda — Jovanove premije namreč gg. Fr. Tručnik, J. Sepper in Lovro Kazda. — Č. g. Janez Wieser, popustil je župnijo v Pontabli ter se preselil v Celovec za spovednika pri čč. ss. Elizabetinaricah ob enem je dobil ekspoziuro sv. Lovrenea. Č. g. L. Vršek, provizor v Kapli, šel je za oskrbnika v Medgorje.

Od Pesnice. (Marsikaj). Večina posestnikov v Slov. goricah je nezadovoljna s previsoko vcenitvijo posestev. Le nekateri nemčurji pravijo, da so zadovoljni, kar je pomenljivo. Narodnjak pa tega ne more reči. Posebno zanimajo se za reklamacije nemški tujci, ki so v slednjih letih posestva kupili od Slovencev, ki pa so večinoma očetje liberalizma. Nič niso veseli jube, katero so jim liberalni blagi bratje in nam Slovincem s potom v obrazu v hudi poletni vročini skuhal, ker so po cestah hodili in od daleč cenili posestva. Sliši se od mnogih krajev, kako so delali. V slov. bistriškem okraju pridejo do nekega vinograda, ki nikoli ne donša čistega dohodka za I., II. in III. razred. Ko pa zvedo, da je last nekemu g. župniku, sklenejo velikodušno: „sliši v prvi red“. Ko nekdo ugovarja, „to pa ni mogoče“, se odrežejo, duhoven lahko plača. Na drugem kraji so neko trato pred farovžem, ker je bila k sreči zelena in še nje ni huda vročina požgala, kder se svinje le časih nasitijo, v I. red postavili, pašnik pa, v kojem pri vsakem deževanju voda stoji, v II. red. Pri sv. Lenartu v Slov. gor. je pri neke vcenitvi blagi gospod U. rekel: „gospodje, to je vse previsoko cenjeno“, so mu odgovorili: „kaj boste ugovarjali, to mi bolje razumemo“, in g. U. odgovori: „ako sami bolje veste, kakor jaz, ki tukaj stanujem, pa dajte, kakor znate in se poslovi: „habe die Ehre meine Herren mich zu empfehlen“. Če se jim je pripovedovalo pri vcenitvi travnikov, da posestniki ob Pesnici malokatero leto kaj dobička imajo, niso hoteli poslušati. Iste travnike, od katerih se polovica ali tudi vsa letna dača zaradi neprestanih povodenj odpiše, so postavili v I., II., redko v III. red. Neki travnik, ki se navadno pravi „muža“ in iz kojega gospodar že več let ni krpelj krme dobil in se mu je vsa letna dača odpisala, je dobil za 100 gld. več čistega izneska, kakor prej. Na ugovor je dobil odgovor: „mi to že razumemo“.

(Dalje prih.)

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesarjevič Rudolf došel je iz svete dežele zdrav in vesel domov; dne 18. apr. stopil je v Kotoru v Dalmaciji prvič zopet na avstrijska tla. Za njegovo poroko dne 10. maja delajo se povsod velike priprave. Kardinal Schwarzenberg pride na Dunaj ga poročiti. — Na Dunaji so Judje prvi gospodje; koga oni rečejo voliti, ta bo izvoljen. Sedaj vsiljujejo Dunajčanom nekega advokata dr. Weitlofa, ki je predsednik znanemu „deutscher Schulverein“. Ko so ga vprašali, kaj misli o zboljševanju gospodarstvenih zadev, odgovoril je, da še o tem ni nič premišljeval. In tako šlevo pozdravljajo in priporočajo judovski listi Dunajčanom! — Ravno ondi zborovali so od liberalnih advokatov zbobnjani spodnje-avstrijski kmetje. Advokati so rekli: mi radi izostanemo pa mešnikom morate po novinah prepovedati priti. Toda sedaj psujejo liberalni listi strašno na kmete; kajti v svojej modrosti so kmetje izbacnili tudi dva prusačka kričača, poslanca Schönererja in Fürnkranza ter sklenoli takšne reči, katere katoliški mešniki in konservativni listi uže mnogo let zastonj priporočamo: polajšanje šolskih bremen, trdne postave zoper oderube, proč s posilnim legaliziranjem, proč z obrtnijsko svobodo, proč s slobodnim trganjem posestev itd. Sploh kmetje so naenkrat tudi brez mešnikov pravo zadeli — in to je, kar liberalce strašno jezi, — Novi nadškof Dunajski benediktinski opat Celestin Ganglbauer je rojen l. 1818 in poštenih kmetskih staršev sin v gornji Avstriji. — V gornji Avstriji v mestu Steiyr napravil je g. Wernld neznano veliko orožarnico, ki izdeluje največ pušek. Ta fabrika je tako na glasu, da se sedaj ondi mudijo Japonski generali in naročujejo veliko tisoč novih pušek. — Veliki tunel ali predor za Arlberško železnico je uže 700 metrov dolg. Vkljub neugodnemu vremenu delajo trdno naprej. — Slovenski listi ljubljanski objavljajo imenik slovenskih kandidatov za volitve v mestni zastop ljubljanski. Volitve so 25., 26. in 27. aprila. Kandidatje so gg.: dr. Karl Bleiweis, Petričič, Peterca, Gorčič, Stupica za III. razred, Potočnik, Gracelli Rajer, Klemenčič za II. in Fortuna in dr. Mošej za I. razred. Ako zmagajo ti gospodje, potem imajo Slovenci večino v mestnem zastopu, kar prisrčno želimo. — Slovanskim našim bratom Čehom izpolnila je se prva želja, polovica staroslavnega vseučilišča v zlatej Pragi je njihova; letošnjo jesen začne se v českem oddelku vse prednašati česki vsled cesarjevega sklepa od 11. apr. t. l. Česki list „Pokrok“ je z imeni imenoval one trgovce v Pragi, ki imajo nad svojimi prodajalnicami nemške napise namesto českih, ter svetuje naj bi Čehi ne zahajali v takšne štacune in s svojimi denarji še podpirali, ampak jih tako prisilili odvreči nemške napise in spoštovati česki narod, kateri jih redi. Mnogi so napise spremenili. To je nemško-liberalne liste hudo razdražilo. — Na Hrvatskem snujejo

novo autonomistično stranko. Ona hoče dualizem podreti in delati na to, da se Hrvatska, Slavonija, Krajina, Dalmacija, Bosna in Hercegovina združi in cesar krona v Zagrebu za hrvatskega kralja omenjenih pokrajin. — Povodenj na Ogerskem ponehava, Szegedin so obranili. — Erdeljski Rumuni pripravljajo se močno na bližajoče se volitve ter se nameravajo krepko upreti magjarskemu centralizmu, ki vse vlačí v Budimpešto.

Vnanje države. Pet morivcev ruskega carja so obesili. Jeljabov, Kibalčič in grofinja Perovska niso hoteli nič čuti o Bogu, o mešniku, drugi so se spokorili. Mihajlovu je vrv dvakrat se pretrgala, še le tretja vrv mu je dala smrt. Zoper brezverske, razuzdane dijake je ljudstvo močno razdraženo, ker jih ima za same nihiliste in puntarje. Sprava Rusov s Poljaci bila je uže na najboljši poti do srečnega cilja, toda nemški listi, nemški cesar, cesarjevič in Bismark odsvetujejo to ruskemu carju. Skobeljev je se moral vrniti v Turkestan, ker so se Trkumeni zopet vzdignoli. — Turški sultan je baje sedaj voljen Grkom odstopiti nekaj zemlje v Tesaliji in Epiru, greška vojska zbira se na meji, da zasede nove pokrajine. Hijski otok je strahovito vsled potresa razdevan in se za 1 meter zagreznil v morje. Ker se potresi ponavljajo, beži vse inam, kar še živi. — Italijani bi najrajše kresnoli po Francozih, da bi močnih zaveznikov dobili, na primer Bismarka. Bahajo se, da imajo 1,700.000 izurjenih vojakov in močno brodovje. Tudi 100 milijonov lir so hoteli izposoditi si od juda Rotschilda. No, ta pa neče. — Bismark pa se drži, kakor zvit lisjak in bi menda rad bil, da bi se Francoz in Lah nekoliko pulila med seboj. Sicer pa se na Nemškem pripravljajo na volitve, posebno katoličani na Baverskem; zoper Jude so Nemei prošnje podpisovali in 256.000 podpisov položili pred Bismarka. — Francozi so sklenoli v Afriki vzeti turško deželo Tunis, ki je Italiji ravno nasproti. Okoli 60.000 vojakov so tje poslali in general Ritter je baje uže prekoračil meje. Brat turškega deželnega oblastnika, Sidi-Ali, mu žene nasproti 20.000 vojakov. — Na Angleškem je umrl lord Beakonsfield, bivši minister, rodod jud, in v zadnji rusko-turški vojski najhujši sovražnik Slovanom, a najkrepkejši prijatelj in podpornik Turkom. On je zakrivil, da turška druhal še sedaj čepi v Carigradu!

Za poduk in kratek čas.

Veliki teden na Dnuaji.

II. Po slovesnej sv. meši, služeni v dvorni kapeli od Helferstorferja, opata benediktinskega, zberemo se duhovniki v zakristiji, od koder se podamo ob $\frac{1}{2}$ 11 uri v notranje cesarske dvorane. Šli smo skozi 4 velike sobe, katerih stene so bile kinčane z dragocenimi zagrinjali, ogromnimi slikami iz vojaškega življenja in dragimi podobami

človeške velikosti. V dveh poslednjih izbah stale so dolge mize, pripravljene za jedi, ki se bodo na nje donášale za može in žene, ktere je sreča zadela, da so bili za apostole odbrani. Prekoračivši te 4 sobe, dospeli smo v prostorno in prelepo dvorano, nemški zvano „Ceremoniensaal“, kder se je imelo vršiti vmivanje nog. Dvorana je četirikotna, sloni na debelih marmornastih stebrih, katerih našteješ na levi strani 8 in na desni 8, poprek pa 4. Od stropa visete dve vrsti po 5 kristalnih velikih svečnikov ali kandelabrov in dve vrsti manjših. Ravzen teh v prismatičnih barvah odsevajočih „lustrov“ zabiti so po oglah in kotih zlati in srebrni svetilniki. Tla so polzka, da je treba prav krepko stopati, da ne spodrsne nogam. Nad glavnim vhodom je dolgi predelek ali „loža“, v kateri so bile zbraue odlične osebe p. nadvojvodinja Elizabeta, nadvojvodinja Adelgunda, vojvodinja Badenska, vojvoda in vojvodinja Cumberlandska, Brunšvicka in Lineburška. Za zidom po dolgem bili so pripravljani sedeži za inostranske poslanike. Turški, pričujoč z vsó svojo družino, nosil je fes, rudečo kapo, na glavi in se je vedno smehljajal tem njemu nerazumljivim ceremonijam. Razun tujih poslanikov polnile so dvorano še druge imenitne osebe: generali, dvorni svetovalci, častniki, zastopniki raznih redov itd. Ne daleč od lož na desnici in levici od glavnih vrat stala je belo pogrnena miza, za katero je sedelo tam 12 revnih mož in tu 12 ubogih ženic. Pred vsakim na mizi duhtel je umetno sestavljen šopek frišnih cvetljic. Za hrbtom pa so stali njih znanci, prijatelji, sorodniki in 12 vojakov od cesarske straže, ki so imeli prinašati in odnašati jedila. Možje so sedeli po starosti. Prvi Jože Schumsky je bil star ko zemlja. Komaj se je revež držal na stolu; vedno je lezel v dve gubi. Se ve 102 zimi so popolnoma posnežile jegovo čestito glavo. Najmlajši Andrej Bauer štel je 87 let; najstarejša žena Klara Czapilka 92, in najmlajša 88 let.

Ko smo duhovniki došli v dvorano, čakali smo še kakih 10 minut, dokler ni bilo vse vredjeno. V trenutku vse vtihně, ker se je dalo znamenje, da dohajata cesar in cesarica. Naprej so stopali ceremonijeri, ministri, nadvojvode, za tim cesarjevič Rudolf in naposled cesar, ki se je podal na desno stran, cesarica pa na levo, spremljana od 12 do 14 v žamet in svilo oblečenih nadvojvodinj in dvornih gospá. Spremlstvo cesarjevo je ostalo na sredini sobane, cesar pa je stopil na gornji konec desne mize in cesarica na gornji konec leve mize; gospé pa so se tako vsopredile, da je vsaka stala pred edno žensko. Na to prinese 12 komornikov, (kterih prsa so kinčali razni redovi: križci, medalje, traki), na lesenih, belih deskicah jedila po 5 krožnikov na ednej tasi. Cesar, spremljan od prvega naddvornika z avstrijskim žezlom v roki, zdeval je raz desek jedi pred apostole. Pri ženah so donášali jedila truchsesi, edelknapi, in od teh so jemale jedi dvorne gospé ter jih de-